

Ra en de reis naar het midden.

“Hierlangs Ra, hier is het pad.” moedigt Tadic zijn vriend Ra aan. Ze zijn onderweg naar een dorp in de heuvels. Daarvoor moeten ze door een grote zandvlakte. In het dorp willen ze het wonderkruid kopen dat hun vrienden Antoine, Frenkie en Klaas-Jan zal genezen.

Hun vrienden werden plots ziek, hier in het vreemde land waar ze komen voetballen. Dat is een enge ervaring voor hun vrienden, dat weten Ra en Tadic. Toch wordt er goed voor hen gezorgd in het kamp waar hun vrienden op hun wachten. Klaas-Jan is er het ergst aan toe. Zijn koorts neemt maar niet af en bereikt elke avond hoge pieken. “Hoe komt het dat onze vrienden ziek geworden zijn en wij niet?” Ra houdt halt. Hij kijkt zijn vriend vragend aan. “Dat weet ik niet Ra, maar dat is misschien de verkeerde vraag. Wij zijn gezond en wij kunnen ze helpen. De belangrijkste vraag is hoe ze terug gezond kunnen worden.”

Samen delen ze de laatste slokken water uit de drinkfles. Daarna stappen ze verder. “Achter deze heuvel ligt het dorp. Nog even een flinke klim en we zijn er.” Tadic wijst op het scherm van zijn telefoon. Ze maken deze reis te voet omdat het pad dat over de heuvel naar het magische dorp leidt te smal is voor een auto. In het dorp wonen oude genezers die magische planten verzamelen. Die groeien enkel in zuivere lucht en daarom zijn auto’s niet toegelaten in het dorp.

Ra wipt van zijn ene voet op de andere. “Wat is het zand hier heet Tadic!” Het zand schroeit zijn sandalen. De zon schijnt fel. Alles is dor en droog. Plots ziet Ra een weerspiegeling. Een flikkerend licht links van hem. Het lijkt op een felle lamp. “Daar moeten we heen”, roept Ra en begint te rennen. Tadic schreeuwt nog dat het een weerspiegeling is van de hete zon. Dat ze nog hogerop moeten. Maar Ra is niet te stoppen. Plots verdwijnt het zandpad onder de voeten van Ra en hij valt naar beneden. Hij glijdt tien meter van de heuvel af en landt in een donker gat. Het zand prikt in zijn oren, ogen en neus. Hij probeert het zand uit zijn gezicht te wrijven maar zijn neus begint te bloeden. De tranen springen in zijn ogen. Zijn handen en voeten zijn geschaafd.

Ra voelt zijn hart heel hard bonzen. Hij kijkt om zich heen in het donker. Hij lijkt alsof hij midden in de heuvel is gevallen. Het is er heel erg stil. Ra doet zijn ogen dicht en spitst zijn oren. Hij hoort het geluid van stromend water. Hij kruipt voorzichtig in de richting van het geluid. Tot zijn verbazing ontdekt hij een beekje. Hij wast zijn handen, voeten en gezicht. Dat voelt al heel wat beter. Zijn neus stopt met bloeden door het frisse water.

Hij denkt aan zijn vrienden. Tadic is vast en zeker op zoek naar hem. En hoe zou het zijn met zijn zieke vrienden. “Hopelijk kunnen we nog op tijd het geneeskrachtige kruid naar hen brengen,” Ra roept de naam van zijn vriend. “Tadic, hier ben ik, bij een kleine beek midden in de heuvel.” Het geluid van zijn stem raakt niet ver. Ra probeert op te staan en probeert de weg terug te vinden. “Hoe ben ik in dit gat geraakt? Ik wil de weg terugvinden.” Ra duwt het zand voor hem uit. Alles lijkt op elkaar. Hij weet niet welke kant hij uit moet. Plots ziet hij een plekje met groene planten. Daar rust hij wat uit. Hij is moe en valt in slaap.

Tadic rent heen en weer op de heuvel. Hij roept zo hard hij kan de naam van zijn vriend. “Ra, waar ben je? Hoor je me? Heb je je pijn gedaan?” Door het geschreeuw komt een man in een wit gewaad naar Tadic toe. “Wat is er gebeurd? Kan ik je misschien helpen? Ik

ben genezer en woon in het dorp verderop.” Tadic vertelt snel het verhaal en samen zoeken ze verder. De genezer klopt hard met zijn stok op de grond. “Misschien hoort Ra ons. De trillingen van de stok gaan ver door de grond.”

Ra schrikt wakker uit zijn ondiepe slaap. Hij voelt de bladeren van de planten bewegen tegen zijn gezicht. Hierdoor begint het gezicht van Ra te kietelen. Hij wrijft in zijn ogen die beginnen te prikken. Hij kan ook moeilijk ademen en tot overmaat van ramp begint zijn neus opnieuw te bloeden. Hij ziet hoe de bladeren harder beginnen te bewegen en plots voelt hij dat de grond trilt. Dan hoort hij zijn vriend. “Ra, waar ben je? We komen je helpen!” Ra zet zijn handen aan zijn mond en roept zo hard hij kan. Maar hij kan moeilijk ademen en zijn neus bloedt nog steeds. Toch blijft hij roepen. “Tadic, Tadic, hierheen. Dichtbij de beek!”

Tadic en de genezer horen Ra. Ze lopen in zijn richting en zien het gat. Ze vinden Ra bij de planten. De genezer tilt Ra op. “Je hebt een reis gemaakt naar een bijzondere plek Ra. Je bent in het midden van de heuvel belandt. Dit is de plant die jullie vrienden zal genezen. De plant is zeer zeldzaam en moeilijk te vinden.” “Hoe kan dat nu? Mijn ogen en mijn neus prikken door deze plant. Ik voel me er ziek door!” Ra haalt zijn schouders op.

De genezer knikt begrijpend. “Planten hebben soms een vreemde uitwerking op mensen Ra. Ze hebben hun eigen kracht en energie. Net zoals ze hun eigen kleur hebben. Ook ons lichaam straalt kleuren uit, hoewel we die niet kunnen zien. Elk lichaam leert hoe hij de juiste kleuren kan uitstralen en opnemen. Dat helpt je dan om de juiste kleuren toe te laten en de kleuren die niet bij jou passen af te weren zodat ze je niet raken of ziek maken. Je bent erg dapper geweest na je val in dat gat. Je hebt de beek gevonden en je hebt de trillingen gevoeld van het slaan van mijn stok op de grond. Vertrouw nu ook op je eigen kracht om de juiste kleuren van deze plant toe te laten. Ik zal er een aantal plukken zodat je ze mee kan nemen naar je vrienden.”

Ra zijn ogen en neus prikken nog als de genezer hem de planten geeft. “Vertrouw erop dat je zal wennen aan deze planten. Ze zijn goedaardig. Je lichaam zal zich aanpassen als je er vertrouwen in hebt”. De genezer knikt naar Ra en Tadic. Ra neem de planten aan. “Geen tijd te verliezen Tadic. Onze vrienden wachten, ze hebben deze planten nodig.”

Kernthema

- Vertrouwen in je eigen lichaam.
- Je eigen immuniteit sterker en ‘slimmer’ te maken.

Anker:

Voed je kleuren > beeldspraak voor het versterken van de eigen immuniteit.

Visualiseer dat je immuniteit (“de afweer-mannetjes in je lichaam”) een soort kleurenpalet is waar je mee kan schilderen. Je beeldt je in dat je op elk ogenblik de juiste kleuren in jezelf oproept om de afweer-mannetjes kracht te geven. Samen vormen ze een soort kleed of schild zodat alleen de voor jou goede stoffen aan je lichaam kunnen.

Als je een nieuw soort voedsel, plant, boom, stuifmeel, pollen, etc. wil toelaten in je lichaam (iets wat normaal niet schadelijk is), beeld je dan in dat de afweermannetjes dat langzaam

toelaten. Zo kan je immuniteit of in beeldspraak je 'kleurlichaam' wennen aan die nieuwe stoffen of die nieuwe 'kleuren'.

Bij alles wat echt schadelijk kan zijn verbeeld je je dat je kleurlichaam dat heel snel herkent en tegenhoudt. Er ontstaan extra kleuren in je lichaam om dat te doen of de nodige kleuren worden sterker en krachtiger.

Activiteit:

- Laat je kind zichzelf tekenen.
- Laat het kind kleuren rond zijn lichaam tekenen - welke kleuren horen waar? Welke kleuren passen bij je? Welke kleuren zijn sterk en welke zijn nog zwak.
- Teken op een afstand ook waar het kind allergisch voor is en ken daar ook kleuren aan toe.
- Laat dan het kind intuïtief extra kleuren of overgangskleuren tussen beide maken. Voor zaken die normaal oké zijn > hoe kunnen we overgangskleuren maken? Voor zaken die niet oké zijn (ziekte bijvoorbeeld)> welke kleuren maken ons sterker?

